

4. E sì fún àwọn obìnrin ní Sàdaàkí (owó-iyàwó) wọn gégé bí èbùn àtinúwá; sùgbón tí wọn bá yònda nhkan kan fún yín fúnraa wọn nínú un rẹ, nígbà náà ẹ jẹ ẹ pèlúu iròrùn àti idúnnú.

5. E má sì ẹ kó àwọn dúkiáa yín èyí tí Allaahu fi ẹ àtílẹ̀yìn fún yín fún àwọn òmùgò èniyàn, ẹ máa pèsè fún wọn lára rẹ, kí ẹ sì máa dá aṣo fún wọn, kí ẹ sì máa bá wọn sòrò tí ó dára.

6. Àti pe ẹ dán àwọn ọmọ-òrukàn wò títi di ìgbà tí wọn yóò fi too gbéyàwó, tí ẹ bá rí òye pé wọn tí gbón, ẹ gbé dúkiáa wọn (ogún-un wọn) fún wọn, ẹ má sì ẹ jẹ ẹ ní ìjẹ-àpà àti wòbìà, kí àwọn (ọmọ náà) lè dàgbà (bá ogún-un wọn). Kí eni tí ó bá jẹ ọlórò kórará (kí ó má ẹ jẹ nínú un rẹ), eni tí ó bá sì jẹ tálákà kí ó jẹ nínú un rẹ lónà ètò. Nígbà tí ẹ bá fẹ́ fún wọn ní dúkiáa wọn, ẹ wá àwọn tí yóò jẹrìí síi. Àti pé Allaahu tó ní Olùṣe-iṣirò (iṣe tí ẹ n ẹ).

7. Àwọn ọkùnrin ní ipín nínú un ohun tí àwọn òbíi wọn àti ibátan wọn bá fi sílẹ, àwọn obìnrin náà ní ipín nínú un ohun tí àwọn òbíi wọn àti ibátan wọn bá fi sílẹ, ibáà jẹ diẹ tabí púpò ni (wọn) ní ipín tí ó jẹ ọranyàn.

8. Nígbà tí àwọn ibátan àti àwọn ọmọ-òrukàn àti àwọn tálákà bá sì wà níbi ogún pínpin, ẹ fún wọn nínú un rẹ, kí ẹ sì bá wọn sọ ọrò tí ó dára.

9. Kí àwọn náà bèrùu (Allaahu), àwọn tó ẹ wípé tí wọn bá fi àwọn ọmódé tí wọn kò lágbára sílẹ lẹyìn-in wọn, tí àwọn náà yóò máa fòyà nípa wọn, kí wọn páyàa Allaahu, kí wọn sì máa sọ ọrò tí ó ẹ déédé.

10. Dájúdájú àwọn tí wọn n jẹ dúkiá àwọn ọmọ-òrukàn lónà àbòsí, dájúdájú iná ni wọn n jẹ sínú un ikùn-un wọn, wọn yóò sì wọ Sahiiru (iná) tí ó n jó fòfò.

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ حُلَّةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ۝ وَلَا تَتُوا الْسُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَابْتَلُوا الَّتِي تَمَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا ۚ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝